

хвороби. З часом, від представників кліру почали лунати рекомендації щодо обмежень при цілуванні ікон, причасті... У березні 2021 року представники УКГЦ, ПЦУ, Єврейської громади публічно вакцинувалися від COVID-19, даючи приклад вірянам.

Висновок. Релігія і в минулому і сьогодні відіграє суттєву роль у функціонуванні суспільства і житті індивіда. Для віруючих людей – це моральна підтримка у складні часи. Проте, щоб залишатися потрібною суспільству, церква має змінюватись, відповідати обставинам і турбуватися не тільки про духовне, але і про фізичне здоров'я парафіян.

ПАНДЕМІЯ У ДЗЕРКАЛІ МОВИ

Тітов В.С.

Науковий керівник: к. філол. н, доц. Сазанович Л.В.

Кафедра іноземних мов

Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження полягає у визначенні лексичних новотворів в англійській мові, що з'явилися протягом пандемії коронавірусної інфекції 2019-21 років. Висунуто гіпотезу, що лексичні новації підлягають класифікації за особливостями їх комунікативного навантаження та віддзеркалюють поступовий розвиток ставлення суспільства до нових реалій життя. Теоретичну базу дослідження склали роботи вітчизняних та закордонних фахівців. Матеріал для аналізу було відібрано з Оксфордського словника англійської мови, інтернет словнику “Urban Dictionary” та англійськомовних онлайн публікацій.

Гіпотезу було верифіковано шляхом опитування. Методами суцільної вибірки – відібрано неологізми. Аналітичний та статистичний методи застосовано для розгляду отриманих результатів. За результатами аналізу визначено чотири категорії, за якими можна класифікувати ковідні неологізми. До першої відносяться новотвори, які закріпилися в офіційній мові (Coronavirus, PPE, social distancing). До другої та третьої категорії відносяться емоційно забарвлені лексичні новотвори, через які суспільство саморефлексує: критикує дії окремих людей або політичні, економічні дії держави (covidiot) та іронізує над “новим” життям (Covid-38, covideoparty). До останньої категорії відносяться неологізми, в яких фіксується “нова” норма життя (WFH, covid baby).

Таким чином було з'ясовано, що визначені за функціями чотири категорії неологізмів відбивають етапи опанування соціумом стресової ситуації викликаній тиском коронавірусної інфекції: від офіційних номінативів, через критику та гумор до прийняття сучасних реалій існування.

ДО ЗАКОНОПРОЄКТУ ПРО ЛЕГАЛІЗАЦІЮ КАНАБІСУ В УКРАЇНІ У МЕДИЧНИХ ЦІЛЯХ

Туровец А.О.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права

Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Дослідження спрямовано на правове обґрунтування доцільності використання канабісу в медицині в лікувальних цілях. Ці ліки мають стати доступними усім пацієнтам, які їх потребують. Таких пацієнтів, на думку экс-міністра охорони здоров'я України У. Супрун, в Україні близько двох мільйонів.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, системно-аналітичний, структурно-функціональний, формально-юридичний методи.

Отримані результати. Наразі чинне законодавство не дозволяє досліджувати канабіс та його похідні й використовувати їх для лікування.

Відповідно до Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» від 15 лютого 1995 року № 60/95-ВР речовини канабісу входять до списків наркотичних та психотропних речовин, обіг яких в Україні заборонений.

Вирощування, дослідження та подальше використання для виготовлення препаратів вважається незаконним – за це передбачено кримінальну відповідальність. Тому правовий режим канабісу та його похідних, а також правове регулювання його обігу потребують змін.

В Україні дозволеним є обіг лише технічної коноплі, де вміст одного зі складників канабісу – тетрагідроканабінолу (ТГК) є до 0,08%.

Водночас в одному з останніх документів Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) наголошує, що канабіс із вмістом ТГК до 0,2% взагалі не є наркотичною речовиною та повинен бути виключений з регулювання міжнародних конвенцій про наркотичні речовини.

Висновок. Доцільним є використання канабісу в лікувальних цілях, що потребує внесення в діюче законодавство відповідних дозволів для проведення його наукових досліджень і застосування лікувальними закладами. Необхідно визначити конкретні норми дозволених обсягів вирощування конопель, правила їх зберігання й доступу під контролем правоохоронних органів. Доступ пацієнтів до препаратів на основі канабісу слід визнати складовою реалізації їхнього права на медичну допомогу. При цьому важливо забезпечити легалізацію застосування медичного канабісу в наукових цілях і медицині достовірною роз'яснювальною інформацією громадськості.

ІНДИВІДУАЛІЗОВАНІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ДОГОВОРИ ПРО НАДАННЯ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ ЯК СПОСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН «ЛІКАР-ПАЦІЄНТ»

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Визначення способу правового вирішення проблеми відповідальності сторін у правовідносинах із надання стоматологічних послуг на тлі процесу дороблення нормативів надання та показників якості стоматологічної допомоги.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, нормативно-догматичний, структурно-функціональний, та системно-аналітичний методи.

Отримані результати. Сьогодні правовідносини між закладом охорони здоров'я, лікарем і пацієнтом регулюються Конституцією України, законами України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про захист прав споживачів» тощо. До 08.05.2014 р. діяли наказ МОЗ України № 305 від 22.11.2000 року «Про затвердження Критеріїв медико-економічної оцінки надання стоматологічної допомоги I, II та III рівнях (амбулаторна допомога)», а також наказ МОЗ України № 507 від 28.12.2002 року «Про затвердження нормативів надання стоматологічної допомоги та показників якості медичної допомоги». Нові відповідні відомчі підзаконні акти досі перебувають у проєктній стадії. Необхідність їх якнайшвидшої доробки водночас вимагає впровадження обов'язкових цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг стосовно певних типових клінічних випадків. Господарююча особа, яка надає стоматологічні послуги, має розробити для кожного з їхніх видів окремі формуляри чи стандартні форми. Доцільним є укладання лікарями, які працюють з пацієнтами, індивідуалізованих договорів з останніми. Особа, яка отримує стоматологічну послугу, підписуючи такий документ, має можливість компетентно вибирати кількість і рівень якості послуг, беручи свою частину відповідальності за результат.

Висновки. Таким чином, оновлення відомчої правової бази з регламентації нормативів надання і показників якості стоматологічної допомоги та запровадження індивідуалізованих цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг є ефективними інструментами безконфліктного юридичного вирішення будь-яких проблем, що можуть виникнути між закладом охорони здоров'я, лікарем-стоматологом і пацієнтом.

ФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Стрімка поява приватних клінік, швидкий розвиток стоматології як науки диктує реальну потребу спеціаліста у правових знаннях. Лікареві необхідний той обсяг правових знань задля того, щоб уникати правопорушень, змогти захиститися від різного роду посягань на свою честь і гідність. На жаль, в нашій країні недооцінена важливість підготування лікарів-юристів, наслідком чого є проблема формування законодавчої бази у даній сфері правових відносин.